

Почетком марта 2009. године на српској планини Копаоник одржан је српски Бизнис форум. На отварању овог „српског Давоса“, председник Србије Борис Тадић је одржао оштар говор у коме је позвао привреднике и грађане Србије да се понашају одговорније и да штеде. Тадић је тада признао и да је економска ситуација у Србији веома тешка: „Нико нема права да се понаша као што се понашао у претходним годинама. Ми трошимо више него што зарађујемо. Данас таква потрошња може бити допринос нашој деструкцији. Представници крупног капитала неће моћи да зарађују као до сада, мала и средња предузећа неће моћи да добијају кредите као до сада“. Тадић је на истом скупу позвао и на промену економске идеологије у Србији : „Ако је ишта добра последица кризе, то је деидеологизација. Време је да направимо ревизију свих идеолошких приступа, јер се досадашњим економским идеологијама криза не може превазићи“. [1](#)

Ипак, већ када се анализира састав гостију на овом такозваном „српском Давосу“ јасно је да су Тадићеве речи биле само фразе или доказ његове немоћи да контролише потпредседника владе Млађана Динкића и олигарха Мирослава Мишковића, власника компаније Делта.

Уместо заслужене критике, од стране Тадића за економску стању у Србији, Мишковић и Динкић су били уважени гости на српском Бизнис форуму. Они су седели заједно у истој сали са Тадићем за време трајања скупа, а Мишковић се чак и више пута сликао са Тадићем за српске медије .

О каквом се апсурду ради и колико је Тадић ограничен у свој власти од стране Динкића и Мишковића, иако је изабран на непосредним председничким изборима, показују следеће чињенице: Тадић није критиковао Мишковића који је главни монополиста у

Пише: Дејан Мирковић
понедељак, 16 март 2009 14:53

Србији, нити га је позвао на социјално одговорно понашање или улагање у Србију, иако је Мишковић, у фебруару 2009, само месец дана пре одржавања српског Бизнис форума, на 18-тој годишњици прославе оснивања своје компаније, најавио да ће у овој години имати још већи профит него у 2008-ој (што је у директној вези са једностраном Применом прелазног трговинског споразума са ЕУ), те да ће ширити своје послове ван Србије.

Посебно је било упадљиво то што се Тадић није усудио чак ни да каже да велике компаније монополиста (као што је Делта) не треба да добијају кредите и субвенције од државе. Он је оштрицу своје критике уперио према незаштићени малим и средњим фирмама.

Такође, у контексту „критике идеологије“, Тадић се није усудио да критикује ни главног протагонисту владајуће неолибералне пробриселске идеологије у Србији, потпреседника владе Млађана Динкића, иако се управо Млађан Динкић највише залаже за расипање државних пара, или губитак од 267 милиона евра у српском буџету који производи једнострана примена Прелазног трговинског споразума са Европском унијом. Тадић није смео ни да помене ту најбесмисленију економску одлуку коју је било која власт у Србији донела у задњих 50 година, иако се управо та одлука доноси због идеолошких, а не економских разлога. Тачније, доноси се због примене пробриселске идеологије у Србији.

О коликим се губицима ради, показују и упоредни подаци из српског буџета усвојеног крајем 2008. године. На пример, ако би одустала од једностране примене Прелазног трговинског споразум са ЕУ, власт би могла да за неколико пута увећа давања из буџета предвиђена за антикризни програм (око 84 милиона даје држава, остало су неизвесни банкарски кредити). Такође, ако би власт одустала од једностране примене Прелазног трговинског споразума са ЕУ, буџетски дефицит од 580 милиона евра би био скоро преполовљен. Ако би се средства која су губе применом Прелазног трговинског споразума са ЕУ усмерила ка привреди, субвенције привреди би могле бити увећане за скоро 8 пута, или, ако би средства била усмерена ка Републичком заводу за здравствено осигурање, он би имао скоро 7 пута већа средства. Сума од 267 милиона евра је већа и од издатака предвиђених за субвенције пољопривреди од око 212 милиона евра, али и од суме од око 192 милиона превиђене за Националну службу за запошљавање (буџетске цифре су израчунате према курсу из периода када је усвајан буџет [2](#)). Исто тако, сума од 267 милиона евра је само за 17 % мања од укупног буџетског издвајања за дечију заштиту.

Шта би се све уштедело неприменивањем једностраног Прелазног споразума са ЕУ

Пише: Дејан Мирковић
понедељак, 16 март 2009 14:53

Поређење буџетских издатака и губитка који производи одлука о примени Прелазног трговинског споразума са ЕУ, показује и да је влада могла за тих 267 милиона евра да финасира рад следећих институција: Народне скупштине Републике Србије, укључујући посланике и стручне службе, на коју одлази око 23 милиона евра, Министарства за Косово и Метохију које добија 47 милиона евра, Министарства за спољне послове, укључујући и дипломатско конзуларна представништва Србије у иностранству, на које одлази око 67 милиона евра, Министарства правде, укључујући Управу за извршење заводских санкција и Дирекцију за управљање одузетом имовином којима припада око 74 милиона евра.

Дакле, све ове институције укупно „коштају“ Србију око 211 милиона евра, што је око 55 милиона евра мање него што износи губитак настао једностраном применом Прелазног споразума са ЕУ! Ипак, без обзира на ове податке, све те институције су на сталном удару медија, посебно Народна скупштина Републике Србије која је готово сатанизована. Са друге стране, катастрофална одлука о једностраној примени Прелазног трговинског споразума са ЕУ се ретко критикује у медијима. Још ређе се тражи њено укидање због штедње. (слично се може закључити и када се ради о Динкићевом Министарству економије, на које одлази скоро невероватних 516 милиона евра!)

Овим подацима треба додати и да ће, према најави српског министра Милана Марковића, надлежног за локалну самоуправу, у следеће 4 године држава отпустити око 8.000 државних локалних службеника. [3](#) Тако ће се, наводно, уштедети 12 милиона евра. Дакле, Србија ће отпустити 8.000 државних службеника и тако ће огроман број људи и породица оставити без прихода широм земље, а грађани ће имати лошије услуге на локалном нивоу, а све се то ради због суме која је преко 20 пута мања од губитка насталог због једностране примене Прелазног трговинског споразума са ЕУ!

У том контексту замена теза или избегавања правих тема поводом штедње, поставља се и питање коме одговара једнострана примена Прелазног трговинског споразума? Или коме одговара овакво расипништво у периоду економске кризе? Наравно, Бриселу који спроводи своју неоколонијалну економску политику према Источној Европи и његовим представницима у српској власти, али и компанији Делта, као главном трговачком монополисти која ће препродавати производе из Западне Европе у Србију и тако додатно зарађивати. Дакле, све док власт и Тадић као председник Србије буду избегавали ове велике проблеме, не може бити ни говора о истинској штедњи у периоду економске кризе, већ само о јефтиној пропаганди која је била и основ „историјског“ говора на Копаонику.

Шта би се све уштедело неприменивањем једностраног Прелазног споразума са ЕУ

Пише: Дејан Мирковић
понедељак, 16 март 2009 14:53

Дакле, уместо да је Тадић позвао Млађана Динкића да повуче бесмислену одлуку о једностраној примени Прелазног трговинског споразума са Европском унијом и да тако изврши значајне уштеде у српском буџету, или да је јавно поручио Мишковићу да неће моћи више да рачуна на повлашћене услове на српском тржишту које му омогућује једнострана примена Прелазног трговинског споразума, Тадић је претио сиромашним грађанима и средњим и малим предузећима позивајући их на штедњу! Зато грађани Србије треба да знају да их тек очекују тешки дани, јер Тадић нема ни храбрости, ни способности да им помогне да преброде економску кризу.

1. www.b92.net/info/vesti/ [^] 2. Издаци буџета према сајту Народне скупштине Републике Србије [^] 3. Курир 12. 3. 2009.[^]